

Oktober

Mesec, v katerem se povežemo z naravo. Kostanj, jabolka, grozdje ... vse to nam ponuja oktober. Ozračje postaja hladnejše in ko odhajamo zjutraj v šolo, je zunaj še tema. Listje spreminja barve, z vsakim dnem gozd postaja živahnejši, vsak list ima svojo barvo, niti dva nista enaka.

Učenci pa že težko pričakujemo kakšen teden oddiha. Hvala za jesenske počitnice, oktober!

Viktorija

Dogajalo se je ...

POHOD NA MENINO

V petek, 2. 10. 2015, smo se učenci 7. razreda, ki obiskujemo izbirni predmet šport za sprostitev, odpravili na Menino.

Po pouku smo se zbrali pred športno dvorano, od koder smo se s kombijem odpeljali proti Zadreci dolini. Nekje na poti nas je kombi odložil in od tam naprej smo hodili še dve uri s prtljago na hrbtu. Pot je večinoma vodila po gozdu, ponekod je bila strma. V poznih popoldanskih urah smo prispeli v koč na Menini. Po nastanitvi smo dobili obilen in okusen obrok. Sledile so športne aktivnosti, med njimi tudi nogomet, ki se je zavlekel v noč. Po temeljiti rekreaciji je bil na vrsti nočni pohod. Padla je gosta megla in mislili smo že, da smo se izgubili, a je učiteljica našla pravo pot. Pokazala nam je še kapelo, v kateri smo našli ptička. Po prihodu nazaj bi morali zaspati, pa nam ni uspelo. Po malem smo kalili nočni mir še dolgo v noč.

Naslednji dan so nekateri učenci imeli še druge športne obveznosti (tekme), zato so predčasno odšli, ostali pa so po zajtrku odšli na pohod. Po prihodu nazaj je sledilo kosilo in ponovno pohod do razgledne točke.

Domov smo se vrnili z avtobusom, bogatejši za novo dogodivščino in lepe spomine.

Gašper Čulk, 7. b

DIASPORA

diaspora *diáspora* -e ž (ā) narodnostna ali verska skupnost, ki živi raztresena na ozemlju druge narodnosti ali vere: katoliška diaspora v Srbiji; slovenska diaspora v Ameriki / živeti v diaspori; položaj Židov v diaspori

V torek, 6. oktobra, smo si učenci od 6. do 9. razreda ogledali musical *Diaspora*. Temo, ki jo nakazuje že naslov, so skozi petje, ples in glasbo predstavili dijaki Šolskega centra Velenje in Glasbene šole GVIDO ter tako na zanimiv in osnovnošolcem zelo privlačen način spregovorili o strpnosti in sprejemanju drugačnosti.

Letošnji devetošolci pa smo svoja mnenja o sami drugačnosti tudi zapisali.

“Ko sem jaz prišla v Slovenijo, so me vsi samo gledali, zato mi je bilo zelo neprijetno. Takrat sem se hotela vrniti v svojo domovino, ampak razmišljala sem o svoji prihodnosti. Hotela sem storiti nekaj za svoje življenje. Zdaj imam veliko prijateljev in mi je všeč njihova kultura in običaji.” Amela Avdić

“Drugačne bi morali sprejeti in biti veseli, da lahko spoznamo še kakšno drugo kulturo. Od njih bi se lahko marsikaj naučili. Drugačnost bi morali praznovati, ne pa zaničevati; če bi bili vsi enaki, bi bil svet brez barv, pust in dolgočasen. Kot so rekli v Diaspori: Sonce sije za vse enako. Pod kožo smo vsi enaki.” Ana Rak

“Povprečen človek drugačno osebo težje sprejme, mogoče zato, ker je ni navajen ali pa mogoče, ker je ljubosumen, da si nekateri res upajo biti drugačni.” Zala Kumer

“Ljudje se vedno bojimo tistega, česar ne poznamo. Strah nas je drugačnosti in nenavadnosti. Prav zaradi strahu, posmehovanja in zaničevanja si nekateri drugačnosti ne upajo pokazati in se le zamaskirajo v povprečnost.” Maja Voler

“Dobro je, da živimo v okolju z drugimi, drugačnimi, saj bomo tudi mi morda nekega dne drugačni. Ne bi nam bilo lepo, če bi nas obsojali, nas ne bi sprejeli, zato moramo tudi sami ohranjati strpnost do drugačnih.” Viktorija Glušič

To je le nekaj misli iz naših zapisov, ki smo jih pisali po ogledu predstave. Morda se razlikujejo od vašega dožemanja, a različnost nas bogati, zato s tem ni nič narobe. Prav zaradi tega smo edinstveni, kar smo skozi predstavo tudi spoznali.

Zala Kumer, 9. a

Kros je letos potekal ob reku Mozirnici. Pot je dolga približno 1 km. Tekli smo razdeljeni po razredih in spolih.

	1. mesto	2. mesto	3. mesto
5. razred deklice	Lejla Mešič	Ajda Novak	Sara Avdić
5. razred dečki	Andraž Stenšak	Urban Podvratnik	Miha Marolt
6. razred deklice	Maja Sedovnik	Mojca Verbuč	Lenka Čopar
6. razred dečki	Luka Klasič	Miha Kranjc	Mihael Rozoničnik
7. razred deklice	Manca Zaluberšek	Eva Pisanec	Anika Rozoničnik
7. razred dečki	Grega Verbuč	Dominik Pečnik	Andraž Stenšak
8. razred deklice	Kaja Čopar	Kristina Korenjak	Antonela Pezić
8. razred dečki	Oskar Rosc	Nejc Skornšek	Matija Marolt
9. razred deklice	Lara Kronovšek	Špela Pistotnik	Tina Pečnik
9. razred dečki	Boštjan Brinjovec	Matej Steblovnik	Štefan Podvratnik

Najboljši so uvrstili na medobčinsko tekmovanje, ki je potekalo na Rečici ob Savinji. Kljub slabemu vremenu ter blatu na progi so naši učenci dosegli odličen uspeh. Na naslednje tekmovanje, ki bo v Velenju, so se iz naše šole uvrstili: Maja Sedovnik, Andraž Stenšak, Dominik Pečnik, Grega Verbuč, Boštjan Brijovec in Špela Pistotnik. Vsem učencem, ki odlično zastopajo našo šolo, želimo vso srečo na prihodnjih tekmovanjih in jim iskreno čestitamo.

Talija Ž. Urbanc, Viktorija Glušič in Zala Kumer, 9. a

DROBTINICA

16. oktobra je potekal Svetovni dan hrane in boja proti lakoti. Pri tem je sodelovala tudi naša šola, zato smo se učenci – prostovoljci v soboto, 17. oktobra, ob 8. uri zbrali pred trgovino Tuš. V dobrodelni akciji **Drobtinica** nam je tudi letos stojnico pripravil RK Mozirje. Zbirali smo denar za tople obroke učencev Osnovne šole Mozirje. Vsak mimoidoči je lahko prispeval poljubni znesek, v zameno pa izbiral med rezanci, keksi, vloženo zelenjavo, sadjem, marmelado in kruhom.

Prostovoljci OŠ Mozirje

S prostovoljnimi prispevki smo zbrali veliko denarja. Vsi upamo, da bo ta denar prišel prav čim več učencem, ki jim starši ne morejo plačati toplih obrokov prehrane.

A vse to nam ne bi uspelo brez podpore učiteljev, ravnateljice in predstavnikov Rdečega križa Mozirje.

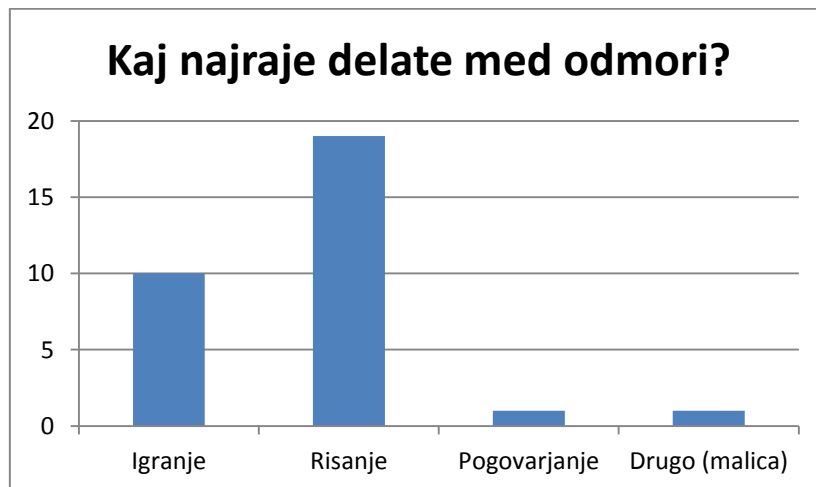
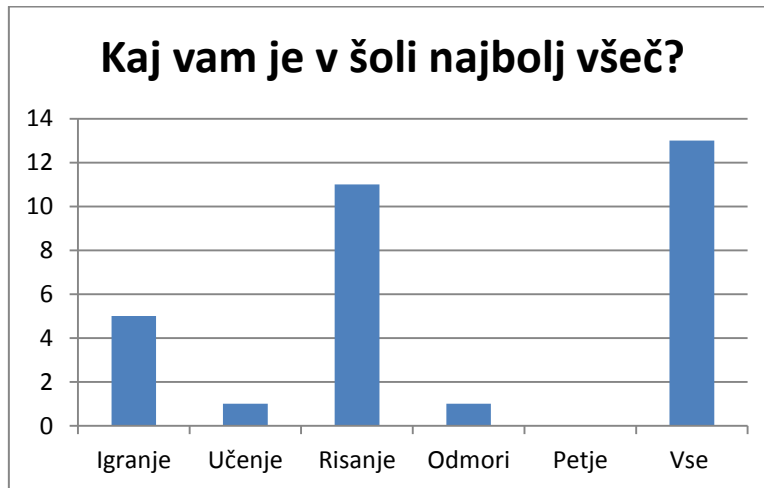
Mislilim, da letošnje Drobtinice ne bo pozabil nihče izmed sodelujočih, saj nam je bilo lepo sodelovati v tej dobrodelni akciji.

Mia Sara Leskošek, 7. b

Novinarke na delu ...

ANKETA

Šestošolke smo pripravile anketo in jo izvedle v obeh prvih razredih, skupaj smo anketirale 31 prvošolcev. Zanimalo nas je, kaj jim je v šoli najbolj všeč, kaj najraje delajo med odmori in kateri predmet imajo najraje.

Iz ankete je razvidno, da je 13 učencem pravzaprav v šoli všeč vse, kar počnejo, med dejavnostmi pa izstopa risanje, s katerim se največkrat zamotijo tudi med odmori, med katerimi se radi tudi igrajo. Njihov najljubši predmet je šport, saj ga je izbralo kar 20 učencev.

Ema Kocjanc, Maja in Nika Šuligoj, 6. a

Literarni kotiček

BASEN

V kokošnjaku so se kokoši potegovale za najboljši prostor za valjenje. Prepirale in prepirale so se in na koncu odločile: »Tista, ki preživi boj, dobi VIP prostor.«

Začele so si brusiti kremplje in kljune in potlej se je boj začel. Zakadile so se druga v drugo kot brezglave kure. Kremplji so švigali sem ter tja. Slišali so se kriki in bojni klici. Na prvo mesto sta se uvrstili kar dve kokoši, ki sta se nameravali pobiti, a se je vmešala muha: »Tista, ki želi VIP prostor, naj si ga prisluži s tremi preizkusi. Prvi je spretnost. Tista, ki naredi najboljše gnezdo iz vejic, dobi prvo točko. Drugi je obramba. Tista, ki naredi najboljše zavetje pred plenilci, dobi drugo točko. Tretji preizkus pa je preživetje v naravi. Tista, ki pride prva do mlina in nazaj ter preživi, dobi tretjo točko.«

Tako sta se kokoši odpravili izdelovat gnezda. Prva kokoš je prepričljivo zmagala, saj druga niti dveh vejic ni uspela zvezati skupaj.

Obramba pa je bolj ležala drugi kokoši in naredila je varnejše zavetje. Medtem pa je prva postavila obzidje samo z ene strani.

Tretji preizkus je bil torej odločilen. Druga je bila malce v dvomih, ali bi šla na preživetje ali ne. Medtem pa je prva že pridno delala past, saj je vedela, da je počasna in da če se druge znebi med potjo, bodo mislili, da jo je požrla lisica. Ker pa je bila prva kokoš neumna (kar je za kokoši značilno), je pozabila označiti luknjo. Obe kokoši sta se tako odpravili na pohod. Druga je na začetku še malo begala, a se je potem znašla. Prva pa se je brezglavo zapodila. Na začetku je vodila prva kokoš, a jo je kmalu druga krepko prehitela. Ko se je druga kokoš bližala luknji, je opazila sumljive stopinje in jo obšla. Prva pa je samo razmišljala, kako bo dobila nagrado. Medtem je čisto pozabila na luknjo, ki jo je pripravila že prej, in v tistem trenutku je že ležala v njej. Druga pa se je uspešno vrnila nazaj in pridobila nagrado - VIP prostor za valjenje.

Ste že ugotovili kaj je nauk zgodbe?

Gašper Čulk, 7. b

ZRNO NA ZRNO POGAČA

Živel je hrček, ki je kradel zrnje iz skednja. Ko je v ponedeljek zrnje prinesel domov, je rekel: »Zrno na zrno pogača.« To je storil tudi v torek, sredo, četrtek, petek in soboto. Ko pa se je v nedeljo zbudil, je pogledal na kup zrnja, a pogače ni videl. Pobrskal je po kupu zrnja, a pogače ni našel.

Razočaran se je odpravil k hrčici. Ko je prispel, je zagodrnjal: »Ti si mi povedala tisti pregovor!« In še dodal: »In cel teden sem se mučil in nosil zrnje na kup, kje je zdaj pogača!?«

Hrčica se zasmije: »Hrček, ti si smešen. Ali ne veš, da moraš zrnje nesti k mlinarju, da ti zrnje zmelje v moko, nato moko nesti k peku, da ti on speče pogačo?«

Hrček je zmeden: »Kako pa naj bi jaz to vedel?«

Hrčka sta šla do mlinarja, ki jima je zmlal zrnje v moko. Nato sta šla k peku, ki jima je spekel pogačo. A pek je vprašal: »Hej, hrček, kje si dobil moko?«

Hrček mu odgovori: »Mlinar mi je zmlal zrnje v moko.«

»In kje si dobil zrnje?« vpraša pek.

Hrček pokaže s tačko: »V tistem skednju.«

»A tako, iz mojega skednja si kradel, jaz pa sem krivil miši!« se razjezi pek in zahteval pogačo nazaj.

A hrčka sta že hitela domov in ušla peku. Doma se je celo nedeljsko popoldne slišalo mlaskanje, ponoči pa sta imela oba hrčka sladke sanje.

NAUK: Ne verjemi vsega, kar slišiš, oziroma ne vzemi vsega dobesedno.

Anej Stenšak, 7. b

RAZLIČNI?

Nekdo je črn,
nekdo je bel,
nekdo je suh,
nekdo debel.

Za koga Jezus,
za koga Alah.
Eni v bankah,
drugi v štalah.

Nekdo je brez rok,
nekdo je brez nog,
medtem pa kdo drug,
se obnaša kot bog.

A vsi smo enaki,
povsod pride smrt,
vsak bo umrl,
je lep ali grd.

Vsi pišemo zgodbo,
vsi smo na verigi,
a na koncu koncev,
smo vsi v isti knjigi.

Matej Zidarn, 9. a

(Pesem je nastala po ogledu muzikala Diaspora.)

Sodelovati? Zakaj pa ne?

FRUCTALOVE SONČNE MISLI

Nekaj časa nazaj sem na spletu zasledil Fructalov oglas, da zbirajo pozitivne t.i. sončne misli. Za vsako napisano misel Fructal daruje 1€ za raziskovalni projekt *Inovativne tehnologije ohranjanja prehranske vrednosti sadja in izdelkov iz njega*. Namen njihovega projekta je raziskati, katera tehnologija za ohranjanje kakovosti povzroči najmanj izgub pri prehranski in hranilni vrednosti sadja in sadnih izdelkov.

To me je takoj pritegnilo, zato sem na njihovi spletni aplikaciji takoj začel s pisanjem. Po prvem izboru 70 najboljših misli sem bil prijetno presenečen, saj so med več kot tisočimi, do takrat zbranimi mislimi, izbrali dve moji.

Sedaj tetrapake s Fructalovim sokom in mojimi mislimi (prav tako z ostalimi 68) prodajajo po celi Sloveniji. Za nagrado bom dobil Fructalov paket; ob koncu pa bodo med vsemi sodelujočimi izbrali tri, ki bodo prejeli vikend paket v Sončni hiši.

Jon Kanjir, 7. b

Spletni kotiček prihaja na pomoč

V naš nabiralnik smo prejeli anonimno vprašanje »**Kako naj punco vprašam za valetu?**«

Ja, devetošolce čaka letos valeta. Kar kmalu se bodo začele tudi plesne vaje, zato je primeren čas za tako vprašanje.

Tukaj je nekaj naših nasvetov, ki ti bodo morda pomagali.

- ❖ Preprosto. Punci se moraš približati. Pomagaj ji pri nalogi, se pogovarjaj z njo ... Do nje bodi prijazen, a ne vsiljiv, saj to zelo hitro postane nadležno.
- ❖ NE SPRAŠUJ JE PREKO KAKRŠNEGAKOLI SOCIALNEGA OMREŽJA. To niti ne poskušaj storiti pisno, saj tako pokažeš, da nimaš dovolj poguma, da bi jo vprašal na štiri oči.
- ❖ Pozanimaj se, ali že ima soplesalca. Ko ji postaviš vprašanje, jo dobi na samem in verjemi vase. Po odgovoru je dobro, da nadaljujeta pogovor o kakšni drugi temi. V vsakem primeru ohrani prijaznost. Vso srečo!

Uredniški odbor

Anine modne zamisli

Zimska kolekcija

Ana Petek, 6. a